

בסיום השימוש **חייב** גניזה!!

סדר לימוד ליליל הברית הנקרא ברית יצחק

מחולק ל-10 חלקים

כל חלק דף בפני עצמו לעשרה לומדים

ברית יצחק זהו שם לסדר לימוד שלומדים לילה לפני קיום מצוות ברית המילה. לצורך משל אם ברית המילה מתקיימת ביום שני, אז ביום ראשון בלילה (ליל שני) מקיימים את סדר ברית יצחק.

בסדר לימוד זה שנתקבל ברוב קהילות ישראל בדורות האחרונים, יש הלומדים מקראות ומדרשים בשבח ברית המילה, ובעיקר הרוב לומדים קטעים מספר הזוהר הקדוש המדבר בשבח מצוות ברית מילה ובחובת האב למול את בנו שהם מעין המאורע (והוא מנהג טוב ונכון לנהוג כן בכל מקום, כמ"ש בס"ד בעיני יצחק על שלחן ערוך המקוצר הלכות ברית מילה סימן קנ"ט אות ס') ואוכלים מיני פירות ומגדנות.

מה המקור למנהג ברית יצחק?

מתוך קטעי הזוהר הללו עולה, שהמנהג ללמוד בלילה שלפני ברית המילה היה קיים כבר אז, ויש משמעות מיוחדת ללימוד ליליל הברית. כאשר ישנו חיבור לחומר הנלמד ומבינים מעט את גודל השעה והמעמד, ההתרגשות גואה והשמחה רבה.

מה הן סגולות הלימוד?

ישנם בעלי סגולות המייחסים כח שמירה מיוחד ללימוד זה, וזאת מפני שלפי תורת הקבלה, במקום של קדושה גדולה ישנה קנאה גדולה של כוחות הטומאה. כל ההזנה של הטומאה באה משיירי וסיגי הקדושה, ולכן כגודל הקדושה כן גודל הטומאה (זה סוד העניין מפני מה ישראל מטמא באוהל ולא נכרי). ובגלל שבשעת הברית הנשמה יהודית עומדת להפציע ולהאיר גוף חומרי, כוחות הטומאה מקנאים קינאה גדולה ויש חשש שיפגעו ביילוד.

ללימוד זה סגולה גדולה לשמירה ובכך גדל הסיכוי לברית בזמנה וללא תקלות חס ושלום.

מה עושים בפועל בברית יצחק?

נוהגים לכנס מניין וללמוד את הסדר הכתוב בספרים (ראו להלן התוכן הנלמד), אבי הבן קורא קטע מיוחד ואומרים קדיש על ישראל (כשיש מניין).

לאחר מכן מכבדים את הנוכחים בברכות, זאת אומרת כיבוד קל המכיל מגוון של ברכות הנהנין. כגון עוגות ועוגיות לברכת מזונות, פירות לברכת בורא פרי העץ, וכן על זו הדרך.

בכל מקרה אין סעודה זו נקראת סעודת מצווה.

בברכת מזל טוב!

המוהל אפרתי יהונתן, התקשרו עכשיו 054-8490897 אפשר גם ב-

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק ראשון

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליסדא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ב'יחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנו מוכנים להגות בליה הנה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למוננו זה, ותמשיך חוט של חסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך פקרבן על מזבחתך, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שייקנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

זוהר פרשת לך-לך דף צ'

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וגו'. רבי אבא פתח, כי מי אל מבלעדי יי, ומי צור וגו'. דוד מלכא אמר האי קרא, כי מי אל מבלעדי יי, מאן הוא שליטא או ממנא דכיל למעבד מדי מבלעדי יי, אלא מה דאתפקד מעם קדשא בריך הוא. בגין דכלהו לא ברשותיהו קימי, ולא יכלי למעבד מדי. ומי צור, ומאן איהו תקיף דכיל למעבד תקפא וגבורה גרמיה מבלעדי אלהינו. אלא פלהו בידי דקדשא בריך הוא, ולא יכלי למעבד מדי בר מרשותיה. דבר אחר, כי מי אל מבלעדי יי, דקדשא בריך הוא פלא ברשותיה, ולא כמאן דאתחזי בחיזו דכוכביא ומזלי, דכלהו אחזן מלה, וקדשא בריך הוא אחלף ליה לגונא אחרא. ומי צור זולתי אלהינו, הא אוקמוה דלית ציר קמא דקדשא בריך הוא, דאיהו ציר שלים, עביד וציר דיוקנא גו דיוקנא, ואשלים להווא דיקנא בכל תקוניה, ואעיל בה נפש עלאה דדמי לתקנא עלאה, בגין כך לית ציר פקדשא בריך הוא. תא חזי, מהווא זרעא דבר-נש, כד אתער תיאובתיה לגבי נקביה ונקביה אתערת לגביה, כדן מתחברן תרניהו כחדא ונפק מניהו בר חד דכליל מתרין דיקנין כחד. בגין דקדשא בריך הוא ציר ליה בציורא דאתכליל מתרניהו. ועל דא בעי בר-נש לקדשא גרמיה בהווא זמנא, בגין דישתכח הווא דיקנא בציורא שלים פדקא חזי. אמר רבי חיא, תא חזי כמה אנון רברבין עובדו דקדשא בריך הוא. דהא אמנונתא וציורא דבר-נש, איהו פגונא דעלמא. ובכל יומא ויומא קדשא בריך הוא ברי עלמין ומזיג זוגין, כל חד וחד פדקא חזי ליה. והוא ציר דיוקניהו עד לא ייתון לעלמא:

תא חזי, דאמר רבי שמעון, כתיב, זה ספר תולדות אדם. וכי ספר הוה ליה. אלא אוקמוה דקדשא בריך הוא אחמי ליה לאדם הראשון דור דור ודורשיו וכו'. היאך אחמי ליה. אי תימא דחמא ברוח קדשא דאנון דמינין למיתי לעלמא, כמאן דחמי בחכמתא מה דייטי לעלמא. לאו הכי. אלא חמא בעינא פלהו, והווא דיקנא דמינין למיקם ביה בעלמא, פלהו חמא בעינא. מאי טעמא. בגין דמימא דאתברי עלמא, פלהו נפשאן דמינין למיקם בבני נשא פלהו קימי קמי קדשא בריך הוא, בהווא דיקנא ממש דמינין למיקם ביה בעלמא. פגונא דא כל אנון צדיקאי, בטר דנפקין מהאי עלמא, פלהו נפשאן סלקון, וקדשא בריך הוא אזמין לון דיקנא אחרא לאתלבשא בהו, פגונא דהו בהאי עלמא. בגין כך פלהו קימי קמיה, וחמא לון אדם הראשון בעינא. ואי תימא, בטר דחמא לון לא קיימו בקיומיהו. תא חזי, כל מלוי דקדשא בריך הוא בקיומא אנון, וקיימו קמיה עד דנחתי לעלמא. פגונא דא כתיב, כי את אשר ישנו פה וגו'. הא אוקמוה דכלהו בני נשא דמינין למהו בעלמא, פלהו אשתכחו תמן. הכא אית לאסתכלא, דהא כתיב ואת אשר אינו פה וגו'. ומשמע הנהו דיקפון מאנון דקיימו תמן. בגין דכתיב עמנו היום, ולא כתיב עמנו עומד היום. אלא ודאי פלהו קיימו תמן, אלא דלא אתחזו לעינא. בגין כך כתיב, עמנו היום, אף על גב דלא אתחזון.

ואי תימא, מאי טעמא לא אתחזון הכא, כמא דאתחזון לאדם הראשון דחמא לון עינא בעינא, והא הכא אתחזי יתיר. אלא הכא כד אתיביבת אורייתא לישראל, חזיו אחרא ודרגין עלאין הו סמאן ומסתפלין עינא בעינא, והו תאיבין לאסתכלא ולמחמי ביקרא דמריהו. ובגין כך חמו יקרא עלאה דקדשא בריך הוא בלחודו ולא מאחרא. ועל דא, פלהו בני נשא דמינין לקימא בעלמא, פלהו קימי קמי קדשא בריך הוא בהווא דיקנא ממש דמינין לקימא ביה. הדא הוא דכתיב, גלמי ראו עיניך, ועל ספרך וגו'. גלמי ראו עיניך, מאי טעמא. בגין דדיקנא אחרא עלאה הו כהאי. ובגין כך כתיב, ומי צור זולתי אלהינו, מאן ציר טב דציר פלא פקדשא בריך הוא. דבר אחר, כי מי אלוה, דא רזא דמלה, דהא אל, כללא הוא דאתכליל מכלהו דרגין. ואי תימא דהא אל איהו דרגא אחרא, בגין דכתיב ואל זועם בכל יום. תא חזי, דהא לית אל מבלעדי יי, דלאו איהו בלחודוהו ולא אתפרש לעלמין. ועל דא כתיב כי מי אל מבלעדי יי. ומי צור וגו'. דהא צור לאו איהו בלחודוהו אלא כלא חד, כדכתיב וידעת היום והשבות אל לבבך, כי יי הוא האלהים וגו'.

תא חזי. עד לא אתגזר אברהם, הוה ממליל עמיה מגו מחזה בלחודו כמא דאתאמר. דכתיב, הנה דבר יי! אל אברם במחזה וגו', במחזה, בהווא חזיו דרגא דכל דיקנין אתחזן ביה, כמא דאתאמר, והאי מחזה איהו רזא דברית. ואי תימא דבגין כך אקרי מחזה, בגין דאיהו דרגא חזיו דכל דיוקנין אתחזן ביה וכדין אקרי מחזה. הא אמרת בקדמיתא, דעד לא אתגזר אברהם, לא הוה ממליל עמיה בר האי דרגא דלא שראן עלוי דרגין אחרין.

בברכת מזל טוב!

המוהל אפרתי יהונתן, התקשרו עכשיו 054-8490897 אפשר גם ב-

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק שני

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליתקדא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ב'יחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנו מוכנים להגות בלילה הזה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למודינו זה, ותמשיך חוט שליחסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך פקרבן על מזבחה, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שייקנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננה:

זוהר פרשת לך-לך

והשתא אמרת, במחזה, חיזו דכל דרגין עלאין. והא עד לא אתגזר, פתיב הנה דבר יו"י! אל אברם במחזה. אלא האני דרגא חיזו דכל דרגין עלאין איהו. ובחיזו דדרגין עלאין אתתקן. ואף על גב דבההוא זמנא אברקם לא הנה גזיר. האני דרגא בחיזו דדרגין עלאין איהו, ובכל אפון גוניו איהו קאים, וחיזו דאפון גוניו קימי תחותריה. חד מימינא גון חויר, וחד משמאלא גון סמק, חד דכליל מכל גוניו. ואיהו חיזו דכל גוניו עלאין דקימי עליה. ועל דא, בהאני חיזו קאים עליה דאברקם ומליל עמיה, ואף על גב דלא אתגזר. כיון דאתגזר, מה פתיב, וירא יו"י! אל אברם. תא חזי, מחזה שדי פתיב בבלעם, ובאברקם פתיב מחזה סתם.

מה בין האני להאני. אלא מחזה שדי, אלן דלתתא מניה ואפון חיזו דיליה. מחזה סתם, מחזה דא הוא ה"א דכל דקיני עלאין אפתחין ביה. ובגין כך פתיב באברקם מחזה סתם, ובבלעם מחזה שדי. ועל דא, עד לא אתגזר אברקם, הנה ליה האני דרגא פדאמרן. כיון דאתגזר, מיך, וירא יו"י! אל אברם וגו'. אפתחון פלהו דרגין על האני דרגא. והאני דרגא מליל עמיה פדקא חזי בשלימו. ואברקם אתקטר מדרגא לדרגא, ועאל בברית קימא קדישא פדקא חזי בשלימו. תא חזי, כיון דאתגזר אברקם, נפק מערלה, ועאל בקימא קדישא ואתעטר בעטרקא קדישא, ועאל בקימא דעלמא קאים עליה. וכדון אתקיים עלמא בגיניה. בגין דכתיב, אם לא בריתי יומם ולילה, חקות שמים וארץ לא שמתי. וכתיב, אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה"א בראם, באברקם. וכלא ברזא חדא קאים. ובשעתא דקדשא בריך הוא אחמי ליה לאדם כל אפון דרין דעלמא, וסמא לון כל חד וחד, כל דרא ודרא פלהו קימי בגנתא דעדן בההוא דקנא דזמיניו לקימא בהאני עלמא. ותא חזי, הא אתאמר, כיון דסמא ליה לדוד דלאו ביה סיים פלל, תנה, ואיהו יחיב ליה מדיליה שבעין שניו. בגין כך הוו ליה לאדם תשע מאות ותלתין שניו. ואפון שבעין אסתלקו ליה לדוד. ומלה דא רזא דסממא איהו, דדוד לית ליה בר שבעין שניו מאדם קדמאה. וכלא רזא דסממא איהו. וכל מה דלתתא, פלא איהו ברזא דלעילא:

ותא חזי, בכל אפון דקיני דנשמתינ דעלמא, פלהו זוגין זוגין קמיה. לבתר כד אתין להאני עלמא, קדשא בריך הוא מזיג זוגין. אמר רבי יצחק, קדשא בריך הוא אמר, בת פלוני לפלוני. אמר רבי יוסי, מאי קא מיר, והא פתיב אין כל חדש תחת השמש. אמר רבי יהודה, תחת השמש פתיב, שאני לעילא. אמר רבי יוסי, מאי פרוזא הכא, והא אמר רבי חזקיה אמר רבי חייא, בההיא שעתא ממש דנפיק ברנש לעלמא, בת זוגו אדזמנת ליה. אמר רבי אבא, זכאין אפון צדיקיא דנשמתינ מתעטרין קמי מלכא קדישא עד לא ייתון לעלמא. דהכי תנינן, בההיא שעתא דאפיק קדשא בריך הוא נשמתינ לעלמא, כל אפון רוחין ונשמתינ פלהו כלילן דכר ונקבא דמתחברין פחדא, ואתמסרן בידא דההוא ממנא שליחא דאתפקד על עדוניהון דבני נשא, ולילה שמייה. ובשעתא דנחתינ ואתמסרן בידו, מתפרשין. ולזמניו, דא אקדים מן דא, ואחית להו בבני נשא. וכד מטא עדן דזוגא דילהון, קדשא בריך הוא דיידע אפון רוחין ונשמתינ, מחבר לון כדבקדמייתא ומכרזא עליהו. וכד מתחברין, אתעבידו חד גופא וחד נשמתינ ימינא ושמאלאה פדקא חזי. ובגין כך, אין כל חדש תחת השמש. ואי תימא, הא תנינן לית זוגא אלא לפום עובדו וארחו דברנש. הכי הוא ודאי. דאי זכי ועובדו אתפשרן, זכי לההוא דיליה לאתחברא ביה קמא דנפיק. אמר רבי חייא, מאן דאתפשרן עובדו, באן אתר יתבע ההוא זוגא דיליה. אמר ליה, הא תנינן, לעולם ימפור אדם וכו' וישא בת תלמיד חכם. דתלמיד חכם, פקדונא דמאריה אתפקדן בידיה.

תאנא ברזא דמתנייתא, כל אפון דאתו בגלגולא דנשמתינ, יכלין לאקדמא ברחמי זוגא דילהון. ועל האני אתערו חבריא, אין נושאין נשים במועד אכל מקדשין, שמיא יקדמנו אחר ברחמים. ושפיר קאמרנו אחר דיקא. ועל כן קשין זוגין קמיה דקדשא בריך הוא. ועל כל פנים ודאי כי ישראל דרכי יו"י פתיב. רבי יהודה שלח ליה לרבי אלעזר, אמר, הא רזא דמלה ידענא. אפון דאתו בגלגולא דנשמתינ, מאן אתר להו זוגא. שלח ליה, פתיב, מה נעשה להם לנותרים לנשים וגו'. וכתיב, לנו וחספתם לכם וגו'. פרשתא דבני בנימין אוכח, ועל האני תנינן שמיא יקדמנו אחר ברחמים. וכי אותו אחר אין לו בת זוגו. אכל תשכח דא, כגון ברנש דנסיב בת זוגיה, ולא הוו ליה מנה בניו ומית. ייתי אחויה וייבם אתתיה, ויתיליד ליה מנה בר. האני בר, הוא מיתא, דהדרת נשמתייה לעלמא. דא הוא אחר דאין לו בת זוג אלא אמיה. ודא הוא שמיא יקדמנו אחר ברחמים, דיכיל לאקדמא אחר למסב אתתיה ברחמי ובצלוחתא. ואף על גב דאמינא לך דיכיל לאקדמא ברחמי, לא יכיל אלא אם הנה בעלה חייבא, ואיהו זכאה.

בברכת מזל טוב!

המוהל אפרתי יהונתן, התקשרו עכשיו 054-8490897 אפשר גם ב-

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק שלישי

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליסדא שם יו"ד ה"א בנא"ו ה"א בנחדא שלים בשם כל ישראל. הנה אנחנו מוכנים להגות בליה הנה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שיתפן ברחמים אל למודנו זה, ותמשיך חוט של חסד על הילד הנולד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך קרבן על מזבחך, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שיקנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו פוננה עלינו, ומעשה ידינו פוננה:

זוהר פרשת לך-לך

אמר רבי יהודה, האי הוא ודאי דקשין זוגין קמי קדשא בריך הוא. זכאה חולקהו ד' ישראל, דאורייתא אוליף להו ארחי' דקדשא בריך הוא, וכל טמירין וגזיאי דגניזין קמיה ודאי. פתיב תורת! "תמימה וגו'. זכאה חולקיה מאן ד'ישתדל באורייתא ולא יתפרש מנה. דכל מן ד'יתפרש מאורייתא אפלו שעתא חדא קמא דאתפרש מחי' דעלמא. דכתיב פי הוא חייך ואורך ימך. וכתיב אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:

ויהי אברם בן תשעים שנה וגו'. רבי יוסי פתח, ועמר כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ וגו'. זכאין אנו ישראל מכל שאר עמין. דקדשא בריך הוא קרא לון צדיקים. דתניא, מאה ועשרין וחמישי, ותמנא אלפי מארי דגדפין, דאזלין וטאסין כל עלמא ושמעין קלא, ואחדין ליה לההוא קלא. קמא דתנינן, לית לך מלה בעלמא דלית לה קלא, ואזלא וטאסא ברקיעא. ואחדין לה מארי דגדפין וסלקין ההוא קלא למאריהו דמדון, ודינין לה הן לטב הן לביש. דכתיב, כי עוף השמים יוליר את הקול וגו'. אימתי דינין לההוא קלא. רבי חי' אמר, בשעתא דברנש שכיב ונאים, ונשמתייה נפקת מניה, והיא אסיהית ביה בברנש. וכדין דינין לההוא קלא. הדא הוא דכתיב, משוכבת שמוור פתחי פיך. מאי טעמא, משום דהיא אסיהית בברנש. רבי יהודה אמר, כל מה דברנש עביד בכל יומא, נשמתייה אסיהית ביה בברנש בלילא. תאנא, אמר רבי אלעזר, בתחלת שעתא קמיתא בלילא כד נשף יממא ועאל שמשא, מארי דמפתחין די ממנא על שמשא, עאל בתריסר תרעין דפתחין ביממא. בתר דעאל בכלהו, כל אנון תרעין סתימין, כרזא קאים ושרי לאכרזא. קאים מאן דקאים, ואחיד לאנון מפתחין. בתר דסיים כרזא, כל אנון נטורי עלמא מתכנשין וסלקין, ולית מאן דפתח פטרא, כלא משתכין. כדין דינין דלתתא מתערין, ואזלין וטאסין בעלמא, וסיהרא שרי לאנהרא, ומארי דיבבא תקעין ומילין. תקעין תנינות, כדין מתערי שירתא ומזמרין קמי מאריהו. כמה מארי תריסין קימי בקימיהו ואתערין דינין בעלמא. כדין בני נשא נמי, ונשמתייה נפקת ואסיהית סהדייתא ואתחייבת בדינא. וקדשא בריך הוא עביד חסד בברנש ונשמתייה תבת לאתרה. בפלגות לילא כד צפרין מתערין, סטרא דצפון אתער ברוחא. קם בקימיה שרביטא דבסטר דרום, ובטש בההוא רוחא ושכי' ואתבסם. כדין אתער קדשא בריך הוא בנמוסי' לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן בההיא שעתא.

זכאה חולקיה דברנש דקאים לאשתעשעא באורייתא. דהא קדשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן פלהו ציתין לקליה. הדא הוא דכתיב, היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני. ולא עוד אלא דקדשא בריך הוא משיך עליה חד חוטא דחסד למהו תדיר נטיר בעלמא. דהא עלאין ותתאין נטירין ליה, הדא הוא דכתיב יומם וצוה! "חסדו, ובלילה שירה עמי. אמר רבי חזקיה, כל מאן דאשתדל בהאי שעתא באורייתא, ודאי אית ליה חולקא תדיר בעלמא דאתי. אמר רבי יוסי, מאי טעמא תדיר. אמר ליה, הכי אוליפנא, דכל פלגות לילא כד קדשא בריך הוא אתער בגנתא דעדן, כל אנון נטיען דגנתא אשתקין יתיר, מההוא נחלא דאקרי נחל קדומים, נחל עדנים, דלא פסקן מימיו לעלמין. כפיכחול ההוא דקאים ואשתדל באורייתא, כאלו ההוא נחלא אתרק על רישיה, ואשקי ליה בגו אנון נטיען דבגנתא דעדן. ולא עוד, אלא הואיל וכלהו צדיקיא דבגו גנתא דעדן ציתין ליה, חולקא שניין ליה בההוא שקיו דנחלא. אשתכח דאית ליה חולקא תדיר בעלמא דאתי:

רבי אבא הוה אתי מטבריה לבי טרוניא דחמוי, ורבי יעקב בריה הוה עמיה. אערעו בכפר טרשא. כד בעו למשכב, אמר רבי אבא למריה דבייתא, אית הכא תרנגולי. אמר ליה מאריה דבייתא, אמאי. אמר ליה, בגין דקאימנא בפלגות לילא ממש. אמר ליה, לא אצטרך, דהא סימנא לי בביתא. דהדין טקלא דקמי ערסאי, מלינא ליה מיא, ונטיף טיף טיף. ובפלגות לילא ממש, אתרקו פלהו מיא, ואתגלגל האי קטפא ונהים, ואשתמע קליה בכל ביתא. וכדין הוא פלגות לילא ממש. וחד סבא הוה לי, דהוה קם בכל פלגות לילא ואשתדל באורייתא, ובגיני כך עבד האי. אמר רבי אבא, בריך רחמנא דשדרני הכא. בפלגות לילא נהים ההוא גלגלא דקטפא. קמו רבי אבא ורבי יעקב. שמעו לההוא גברא דהוה יתיב בשפול' ביתא, ותרין בנוי עמיה. והוה אמר, פתיב, חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. מאי קא חמא דוד דאיהו אמר, חצות לילה, ולא בחצות לילה. אלא חצות לילה ודאי לקדשא בריך הוא אמר הכי. וכי קדשא בריך הוא הכי אקרי. אין. דהא חצות לילה ממש, קדשא בריך הוא אשתכח וסיעתא דיליה. וכדין היא שעתא דעיל ליה בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא. אמר רבי אבא לרבי יעקב, ודאי נשתתף בשכינתא ונתחבר כחדא. קריבו ויתיבו עמיה. אמרו ליה, אימא מלה דפמר, דשפיר קאמרת. מנא לך האי. אמר לון, מלה דא אוליפנא מסבאי. ותו הוה אמר, דתחלת שעתא קמיתא דלילא, כל דינין דלתתא מתערין ואזלין וטאסין בעלמא.

בברכת מזל טוב!

המוהל אפרתי יהונתן, התקשרו עכשיו 054-8490897 אפשר גם ב-

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק רביעי

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליסדא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ב'יחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנו מוכנים להגות בלילה הזה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למודינו זה, ותמשיך חוט של חסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך פקרבן על מזבחתך, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שיכנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננה:

זוהר פרשת לך-לך

ובפלגות לליא ממש, קדשא בריך הוא אתער בגנתא דעדן, ודינין דלתתא לא משתכחן. וכל נמוסין דלעילא, בלליא לא אשתכחן אלא בפלגות לליא ממש. מנלן. מאברקם, דכתיב ויחלק עליהם לילה. במצרים, ויהי בחצי הלילה. ובאתרין סגיאין באוריתא הכי אשתכחן. ודוד הוה ידע. ומנא הוה ידע. אלא הכי אמר סבא. דמלכותא דיליה, בהאי תליא, ועל דא קאים בהאי שעתא ואמר שירתא. ולהכי קרייה לקדשא בריך הוא חצות לילה ממש, אקום להודות לך וגו'. דהא כל דינין תלין מהכא, ודינין דמלכותא מהכא משתכחין. ובהאי שעתא אתקטיר בה דוד, וקום ואמר שירתא. אתא רבי אבא ונשקיה. אמר ליה, ודאי הכי הוא, בריך רחמנא דשדרני הכא. תא חזי, לילה, דינא בכל אתר, והא אוקימנא מלי, והכי הוא ודאי. והא אתער קמיה דרבי שמעון. אמר ההוא ונאקא, בריה דההוא גברא, אי הכי, אמאי כתיב חצות לילה. אמר ליה, הא אתאמר בפלגות לליא מלכותא דשמיא אתערת. אמר, אגא שמענא מלה. אמר ליה רבי אבא, אימא ברי טב, דהא מלה דפמר, קלא דבוצינא להו. אמר, אגא שמענא דהא לילה דינא דמלכותא איהו. ובכל אתר דינא הוא. והאי דקאמר חצות, בגין דינקא בתרי גוני, בדינא וחסד. וודאי פלגותא קדמיתא דינא הוא. דהא פלגותא אחרא נהירו אנפיה בר בסטרא דחסד. ועל דא חצות לילה כתיב ודאי. קם רבי אבא ושוי ידיו ברישיה וברכיה. אמר, ודאי חשיבנא דחכמתא לא אשתכח בר באנון זכאי דזכו בה. השתא חמינא דאפלו ונאקי בדרא דרבי שמעון, זכו לחכמתא עלאה. זכאה אנת רבי שמעון. וי לדרא דאנת תסתלק מניה. יתבו עד צפרא ואשתדלו באוריתא:

פתח רבי אבא ואמר, ועמר פלם צדיקים וגו'. מלה דא הא אוקמוה חבריא, מאי טעמא כתיב ועמר פלם צדיקים. וכי פלהו ישראל צדיקי ניהו. והא כמה חביבין אית בהו בישראל. כמה חטאין וכמה רשיעין דעברין על פקודי אוריתא. אלא הכי תנא ברזא דמתניתין, זכאין אנון ישראל דעבדו קרבנא דרעוא לקדשא בריך הוא, דמקרבין בניהו לתמנא יומין לקרבנא. וכד אתגזרו, עאלו בהאי חולקא טבא דקדשא בריך הוא, דכתיב וצדיק יסוד עולם. וכיון דעאלו בהאי חולקא דצדיק, אקרו צדיקים ודאי פלם צדיקים, ועל פן לעולם ירשו ארץ, כדכתיב פתחו לי שערי צדק אבא בם. וכתיב זה השער לי, צדיקים יבאו בו. אנון דאתגזרו ואקרו צדיקים. נצר מטעי, נצר מאנון נטיען דנטע קדשא בריך הוא בגנתא דעדן. האי ארץ חסד מניהו. ועל פן אית להו לישראל חולקא טבא בעלמא דאתי. וכתיב, צדיקים ירשו ארץ.

לעולם ירשו ארץ. מהו לעולם. קמא דאוקימנא במתניתא דילן, והא אתאמר האי מלה בין חבריא. תא חזי, קדשא בריך הוא לא קרא לאברקם אברקם עד השתא, מאי טעמא. אלא הכי אוקימנא, דעד השתא לא אתגזר. וכד אתגזר, אתחבר ביה האי ה"א ושריא ביה, וכדוין אקרי אברקם. והינו דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. ותאנא בה"א בראם. ותאנא באברקם. מאי קאמרי. אלא דא חסד, ודא שכינתא, וכלא נחית כחדא, ולא קשיא מלה, והאי והאי הוי. אמר רבי יעקב לרבי אבא, האי ה"א דהבראם זעירא, וה"א דהל"י ברבא, מה בין האי להאי. אמר ליה, דא שמטה, ודא יובלא. ואית דמתני דכלא חסד. דכד מנהרא מצדיק, קדין קימא באשלמותא וה"א ברבא, דהא מתנהרא כדקא יאות. ולזמנין דלא קימא באשלמותא ונקא מסטרא אחרא, קדין ה"א זעירא. ובגין כך, זמנין דסינהרא קימא באשלמותא, וזמנין בפגימותא. ובאנפיה אשתכח ואשתמודע, וכלא שפיר. והאי איהו בריא דמלה: אמר רבי אבא, זכאין אנון ישראל דקדשא בריך הוא אתרעי בהון מקל שאר עמין. ויהיב לון את קימא דא. דכל מאן דאית ביה האי את, לא נחית לגיהנם, אי איהו נטיר ליה כדקא יאות, דלא עייל ליה ברשותא אחרא, ולא משקר בשמיה דמלקא. דכל מאן דמשקר בהאי, קמאן דמשקר בשמיה דקדשא בריך הוא. דכתיב, ב"י בגדו, כי בני זרים ילדו:

תו אמר רבי אבא, בזמנא דבר-נש אסיק בריה לאעליה להאי ברית, קרי קדשא בריך הוא לפמליא דיליה ואמר, חמו מאי בריה עבדיית בעלמא. בה שעתא אזדמן אליהו וטאס עלמא בארבע טאסין ואזדמן תמן. ועל דא תנינן, דבעי בר-נש לתקנא פרוסיא אחרא ליקרא דיליה, ויימא דא פרוסיא דאליהו. ואי לאו, לא שרי תמן. והוא סליק ואסחיד קמי קדשא בריך הוא. תא חזי, בקדמיתא כתיב, מה-לך פה אליהו וגו'. וכתיב קנא קנאתי ל"י, אלהי צבאות, כי עזבו בריתך בני ישראל וגו'. אמר ליה, סייף, בכל אתר דהאי רשימא קדישא ירשמון ליה בני בבשרהון, אנת תזדמן תמן. ופמא דאסחיד ד'ישראל עזבו, הוא יסחיד ד'ישראל מקימין האי קימא. והא תנינן, על מה אתענש אליהו קמי קדשא בריך הוא. על דאמר דלטורא על בניו. אדהכי הוה אפי נהורא ד'וימא, והוה אמרי מלי דאוריתא. קמו למיזל.

בברכת מזל טוב!

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק חמישי

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליתקדא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ביהודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנו מוכנים להגות בלילה הזה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למוננו זה, ותמשיך חוט של חסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך קרבן על מזבחה, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שייקנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

זוהר פרשת לך-לך

אמר להו ההוא גברא, במה דעסקיתו בהאי לליא, אשלימו. אמרו, מאי הוא. אמר להו, דתחמון למחר, אנפוי דמריה דקמא. דהא דביטאי בעאת בעותא דא מניכו, וגזר קמא דברי דאתיליד לי, למחר להו הלולא דיליה. אמר רבי אבא, האי בעותא דמצוה איהו. ולמחמי אפי שכינתא, נתיב. אוריכו כל ההוא יומא. בההוא לליא, כנש ההוא גברא כל אנו רחימו, וכל ההוא לליא אשתדלו באורייתא, ולא הוה מאן דניים. אמר להו ההוא גברא, במטו מניכו, כל חד וחד לימא מלה חדתא דאורייתא:

א) פתח רבי אבא ואמר, בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי. מאי קא חמו דבורה וברק דפתחו בהאי קרא. אלא הכי תנינו, לית עלמא מתקמא אלא על האי בריית, דכתיב אם לא בריית יומם וליילה וגו'. דהא שמיא וארעא על דא קמין. בגין כך, כל זמנא דישראל מקמין האי בריית, נמוסי שמיא וארעא קמין בקימיהו. וכל זמנא דחס ושלום ישראל מבטלין האי בריית, שמיא וארעא לא מתקמין, וברקאן לא משתכחן בעלמא. תא חזי, לא שליטו שאר עמין על ישראל, אלא פד בטילו מניהו קמא דא. ומה בטילו מניהו, דלא אתפרעו ולא אתגלון. ועל דא כתיב, ויעזבו בני ישראל את יי וגו'. וימכור אותם ביד סיסרא. ויעזבו את יי ממס. עד דאת דבורה ואתנדבת לכל ישראל במלה דא, כדין אתקנעו שגאיהון תחותיהו. והינו דתנינו, דאמר קדשא בריך הוא ליהושע, וכי ישראל אטימין אנון ולא אתפרעו ולא אתגלון ולא קמי קמא דילי, ואת בעי לאעלא להו לארעא ולאכנעא שגאיהון. שוב מול את בני ישראל שנית. ועד דאתפרעו ואתגלון האי בריית, לא עאלו לארעא, ולא אתקנעו שגאיהון. אוף הכא, כיון דאתנדבין ישראל בהאי את, אתקנעו שגאיהון תחותיהו, וברקאן אתחזרו לעלמא. הדא הוא דכתיב, בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי. ב) קם אחרא ופתח ואמר, ויהי בדרך במלון ויפגשהו יי ויבקש המיתו. למאן, למשה. אמר ליה קדשא בריך הוא, וכי את אזיל לאפקא ית ישראל ממצרים ולאכנעא מלכא רב ושלטיא, ואת אנשית מנר קמא, דברך לא אתגזר. מינדי ויבקש המיתו. תאנא, נחת גבריאל בשלהובא דאשא לאוקדיה, ואתרמיז חד חויא מתוקדא לשאפא ליה בגויה. אמר ליה קדשא בריך הוא, את אזיל לקטלא חויא רברבא ותקיפא, וברך לא אתגזר. מינדי אתרמיז לחד חויא לקטלא ליה. עד דחמת צפורה וגזרת לברה ואשתיתזיב. הדא הוא דכתיב, ותקח צפורה צור, מהו צור אלא אסנתא. ומאי אסנתא, דכתיב ותכרות את ערלת בנה, דנצנצא בה רוח קדשא:

ג) קם אחרא ואמר, ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו. ויאמר וגו'. וכי אמאי קרי להו, ומה קריבין הו גביה. אלא בשעתא דאמר לון אני יוסף אחיכם, תוהו דחמו ליה במלכו עלאה. אמר יוסף, מלכו דא, בגין דא רוחנא לה. גשו נא אלי ויגשו, דאחזי להו האי קמא דמילה. אמר, דא גרמת לי מלכו דא, בגין דנטרית לה. מקאן אוליפנא, מאן דנטיר להאי את קמא, מלכו אתנטרת ליה. מנלן, מבעז, דכתיב חי יי שכבי עד הבקר. דהנה מקטרג ליה יצריה, עד דאומי אומאה ונטיר להאי בריית. בגין כך זכא דנפקו מניה מלכין שליטין על כל שאר מלכין, ומלכא משיחא דאתקרי בשמא דקדשא בריך הוא:

ד) פתח אדר ואמר, כתיב אם תחנה עלי מחנה וגו'. הכי תאנא, בזאת אני בוטח, מהו בזאת. דא את קמא דזמינא תדיר גבי ברי נש, ואתרמיזא לעילא. ובגיני כך אתאמר בזאת, קמא דכתיב זאת את הברית. זאת בריית. וכלא בחד דרגא. ותאנא, זה וזאת, בחד דרגא אנון ולא מתפרשן. ואי תימא אי הכי, הא שאר בני עלמא הכי, אמאי דוד בלחודו ולא אחרא. אלא בגין דאחידא ביה ואתרמיזא ביה, והיא כתרא דמלכותא. תא חזי, בגין דהאי זאת לא נטר ליה דוד מלכא פדקא חזי, מלכותא אתעדי מניה כל ההוא זמנא. והכי אוליפנא, האי זאת אתרמיזא במלכותא דלעילא, ואתרמיזא בירשלים קרתא קדישא. בההיא שעתא דדוד עבר עליה, נפק קלא ואמר, דוד, במה דאתקטרת, תשתרי. לך טרדין מירשלים, ומלכותא אתעדי מנר. מנא לן, דכתיב הנני מקים עליך רעה מביתך. מביתך דיקא. והכי הוה, במה דעבר, ביה אתענש. ומה דוד מלכא הכי, שאר בני עלמא, על אחת כמה וכמה:

ה) פתח אדר ואמר, לולי יי עזרתה לי כמעט שוכנה דומה נפשי. תאנא, במה זכאן ישראל דלא נחתי לגיהנם פשאר עמין, ולא אתמסרון בידו דדומה, בהאי את. דהכי תאנא, בשעתא דבר-נש נפיק מעלמא, כמה חבילי טהירין אתפקדן עליה, זקפין עינא וקמאן האי את דהוא קמא דקדשא, אתפרשן מניה, ולא אתיהיב בידו דדומה לנחתי לגיהנם. דכל מאן דאתמסר בידו, נחית לגיהנם ודאי. ומהאי את דחלין עלאין ותתאין, ודינין בישיין לא שלטיין ביה בבר-נש אי איהו זכי לנטורי ליה להאי את, בגין דהוא אתאחיד בשמא דקדשא בריך הוא.

בברכת מזל טוב!

המוהל אפרתי יהונתן, התקשרו עכשיו 054-8490897 אפשר גם ב-

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק שישי

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליסדא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ב'יחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנו מוכינים להגות בליה הנה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למוצרינו, ותמשיך חוט של-חסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך פקרבן על מזבחה, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שייקנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידיו כוננה עלינו, ומעשה ידיו כוננה:

זוהר פרשת לך-לך

כיון דדוד מלקא לא נטר את קימא דא פדקא חזי, אנתעדי מניה מלכותא ואתריד מירשלם, מיך דחיל, דסבר דיתתן ליה מיך ומסרון ליה בידו דדומה וימות בהוא עלמא, עד דאתבשר ביה, דכתיב גם י"י העביר חטאתך, לא תמות. בה שעתא פתח ואמר, לולי י"י עזרתה לי, כמעט ששכנה דומה נפשי: ו) פתח אדר ואמר, מאי האי דכתיב דאמר דוד, והראני אותו ואת נהו. מאן יכיל למחמי ליה לקדשא בריך הוא. אלא הכי תנינן, בההיא שעתא דאתגזר עליה ההוא ענשא, ודוד ידע דעל דלא נטר האי את פדקא יאות אתענש בהאי. דכלא פחדא אחידא וכלא אתרמיז בהאי את, ולא אקרי צדיק מאן דלא נטר ליה פדקא יאות, הנה בעי בעוניה ואמר, והראני אותו ואת נהו. מאי אותו. דא את קימא קדישא, דהא דחילנא דאתאביד מאי. מאי טעמא. בגין דתרין אליו, מלכותא וירשלם, בהאי אחידן. ובגין כך תלי בבעותיה, אותו ואת נהו, דיתתדר מלכותא דהאי את לאתריה וכלא חד מלה:

ז) פתח אדר ואמר, ומבשרי אהזה אלוה. מאי ומבשרי. ומעצמי מבעי ליה. אלא מבשרי ממש. ומאי היא. דכתיב ובשר קדש יעברו מעלך, וכתיב והיתה בריתי בבשרכם. דתניא, בקל זמנא דאתרשים ברנש בהאי רשימא קדישא דהאי את, מניה חמי לקדשא בריך הוא, מניה ממש. ונשמתי קדישא אתאחידת ביה. ואי לא זכי, דלא נטיר האי את, מה פתיב, מנשמתי אלוה יאבדו. דהא רשימו דקדשא בריך הוא לא אתנטיר. ואי זכי ונטיר ליה, שכינתא לא אתפרש מניה. אימתי מתקיימא ביה. כד אתנסיב, והאי את עייל באתריה. דתניא, מאי טעמא, וא"ו ה"א אזלין פחדא. אלא חד דכר, וחד נקבא, אשתתפו פחדא ואקרי חד שמא, פדיו חסד עלאה שריא עליהו. באן אתר שריא, בסטרא דכוכרא. ומאן חסד. חסד אל, דאתי ונפיק מחכמה עלאה ואתעטר בדכוכרא, ובגין כך אתבסמת נקבא. תו תנינן, אלוה הכי הוא. אל, נהירו דחכמתא. וא"ו דכר, ה"א נקבא, אשתתפו פחדא, אלוה אקרי. ונשמתי קדישא, מהאי אתר אתאחידת, וכלא תליא בהאי את. ועל דא פתיב, ומבשרי אהזה אלוה. דא שלימותא דכלא, מבשרי ממש. מהאי את ממש. ועל דא, זכאין אנון ישראל קדישין דאחידן ביה בקדשא בריך הוא. זכאין אנון בעלמא דין ובעלמא דאתי. עליהו פתיב, ואתם הדבקים בי"י וגו'. ובגין כך, חיים פלכם היום.

אמר רבי אבא, ומה בכל כך אתון חכימין, ואתון יתבין הכא. אמרו ליה, אי צפרי יתעקרו מאתריהו, לא ידעין לאן טאסו. הדא הוא דכתיב, כצפור נודדת מן קנה, כן איש נודד ממקומו. ואתרא דא, זפי לן לאוריתא. והאי אורחא דילן, בקל לליא פלגותא אנון נגימין, ופלגותא אנון עסקין באוריתא. וכד אנון קימין בצפרא, ריחי חקלא ונהרי מיא נהרין לן אוריתא, ואתישבת בלבן. ואתר דא, הא דינוה לעילא זמנא חדא. וכמה סרכי תריסין אסתלקו בההוא דינא על ענשא דאוריתא. וכדין אשתדלותא דילן יממא זלליא, באוריתא הוא. ואתרא דא קא מסייע לן. ומאן דאתפרש מכאן, כמאן דאתפרש מחיי עלמא. זקוף ידיו רבי אבא ובריך לון. יתבו עד דנהר יממא. בטר דנהר יממא, אמרו לאנון דרדקי דקמיהו, פוקו וחמו אי נהר יממא. וכל חד לימא מלה חדתא דאוריתא להאי גברא רבא. נפקו וחמו דנהר יממא. אמר חד מניהו, זמין האי יומא אשא מלעילא. אמר אחרא, ובהר ביתא. אמר אחרא, חד סבא הכא, דזמין האי יומא לאתוקדא בנורא דא. אמר רבי אבא, רחמנא ליישזבן. תוה ולא יכיל למללא. אמר, קטרא דהורמנא, בארעא אתפסת. וכך הנה, דההוא יומא חמו חבריא אפי שכינתא ואסתחרו באשא. ורבי אבא אתלהיטו אנפוי כנורא, מחדוהא דאוריתא. תאנא, קל ההוא יומא לא נפקו פלהו מבייתא, ובייתא אתקטר בקטרא. והוון חדתן מלי בגייהו, כאלו קבלו ההוא יומא אוריתא מטורא דסיני. בטר דאסתלקו, לא הוון ידעי אי הוא יממא ואי לליא. אמר רבי אבא, בעוד דאנון קימין, לימא כל חד מן מלה חדתא דחכמתא, לאקשרא טיבו למאריה דבייתא מריה דהולוא:

ח) פתח חד ואמר, אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך וגו'. בקדמיתא חצריך, לבתר ביתך, ולבטר היכלך. דא פנימאה מן דא, ודא לעילא מן דא. ישכון חצריך בקדמיתא, כמא דאתאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו. נשבעה בטוב ביתך, לבתר, כמא דאתאמר בחכמה יבנה ביתי. החכמה יבנה ביתי, לא פתיב. דאי פתיב הכי, הנה משמע דחכמה בית אקרי. אלא פתיב בחכמה יבנה ביתי, הינו דכתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו'. קדוש היכלך, לבתר דא, הוא שלימו דכלא. דהכי תנינן, מהו היכל. כלומר ה"י ק"ל, האי והאי. וכלא אשתלים פחדא. רישא דקרא מה מוכח. דכתיב אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך. האי מאן דאקריב בריה קרבנא קמי קדשא בריך הוא, רענא דקדשא בריך הוא בההוא קרבנא. ואתרעי ביה וקריב ליה. וישו מדוריה בתרין אדרין.

בברכת מזל טוב!

המוהל אפרתי יהונתן, התקשרו עכשיו 054-8490897 אפשר גם ב-

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק שביעי

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליתקדא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ביהודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנו מוכנים להגות בלילה הזה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למוצגנו זה, ותמשיך חוט שליחסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך פקרבן על מזבחה, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שיכנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

זוהר פרשת לך-לך

הא"י מאן דאקריב בריה קרבנא קמי קדשא בריך הוא, רענא דקדשא בריך הוא בהוא קרבנא. ואתרעי ביה וקריב ליה. ושווי מדוריה בתרין אדרין. ואחיד להא"י ולהא"י דאנו תרין אתקשרו כחדא. דכתיב ישכון חצריך. חצריך ודאי תרי. בגיני כך, חסיד קדמאי סבאן דהכא, כד מקרבין בניהו לקרבנא דא, פתחי ואמרי אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך. ואנו דקמי עליהו אמרי, נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. לבתר מברך, אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו. ואנו דקמי עליהו אמרי, כשם שכהנסתו לברית וכו'. ותנינן, בקדמיתא לבעי ברינש רחמין עליה, ולבטר על אחרא, דכתיב וכפר בעדו, בקדמיתא. ולבטר, ובעד כל קהל ישראל. ואנו אורחא דא נקיטין, והכי שפיר וחסד לקמן. אמר רבי אבא, ודאי כך הוא, ויאות מלה. ומאן דלא אמר הכי, אפיק גרמיה מעשר חפות דזמין קדשא בריך הוא למעבד לצדיקא בעלמא דאתי. וכלהו מתקשרן בהא"י. ובגיני כך עשרא מלי דמהימנותא אית בהא"י קרא, אשרי תבחר ותקרב וגו'. וכל מלה ומלה, חד חפה אתעביד מנה. זכאה חולקיא כון בעלמא דין ובעלמא דאתי. דהא אורייתא מתקשרא בלביכו, פאלו קימיתו בגופיכו בטורא דסיני בשעתא דאתיהיבת אורייתא לישראל:

ט) פתח אדר ואמר, מזבח אדמה תעשה לי, וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמיך וגו'. תאנא, כל מאן דקריב בריה לקרבנא דא, פאלו אקריב כל קרבניו דעלמא לקמיה דקדשא בריך הוא. וכאלו בני מדבסא שלימתא קמיה. בגיני כך, בעי לסדרא מדבסא במאנא חד מליא ארעא, למגזר עליה הא"י קימא קדישא. ואתחשיב קמי קדשא בריך הוא פאלו אדבח עליה עלון וקרבניו עאנא ותורי. וניסא ליה יתיר מפלהו, דכתיב וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמיך וגו'. בכל המקום אשר אזכיר את שמי. מהו אזכיר את שמי. דא מילה דכתיב בה, סוד י"י ליריאיו ובריתו להודיעם. הא"י מזבח אדמה ודאי קמא דאמינא. בתריה מה פתיב, ואם מזבח אבנים תעשה-לי. רמז לגיורא כד אתגיר, דאיהו מעם קשי קדל וקשי לבא. הא"י אקרי מזבח אבנים. לא תבנה אתהן גזית. מאי הוא. דבעי לאעלא ליה בפלחנא דקדשא בריך הוא. ולא יגזר יתיה עד דינשי פלחנא אחרא דעבד עד הכא, ויעדי מניה ההוא קשיו דלבא. ואי אתגזר ולא אעדי מניה ההוא קשיו דלבא למיעל בפלחנא קדישא דקדשא בריך הוא, הרי הוא כהא"י פסילא דאבנא דגזרי ליה מהא"י גסא ומהא"י גסא ואשתאר אבנא כדבקדמיתא. בגין כך, לא תבנה אתהן גזית. דאי אשתאר בקשיותיה, פי חרבך הנפת עליה ותחללה. כלומר ההוא גזירו דאתגזר, לא מהניא ליה. בגיני כך זכאה חולקיה דמאן דאקריב הא"י קרבנא כבודתא ברענא קמי קדשא בריך הוא. ובעי למחדי בהא"י חולקא כל ההוא יומא. דכתיב וישמחו כל חוסי בך לעולם ורגנו ונסך עלימו, ויעלצו בך אוהבי שמך:

י) פתח אדר ואמר, ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים, ויגרא י"י וגו'. אני אל שדי, התהלך לפני וגו'. הא"י קרא אית לעינא ביה, וקשיא בכמה ארחין. וכי עד השתא לא אתגלי ליה קדשא בריך הוא לאברהם, אלא האידנא כד מטא להני יומין ויגרא י"י אל אברם ולא קודם. ובהפתיב ויאמר י"י אל אברם. וי"י אמר אל אברם. ויאמר לאברם ידוע תדע וגו'. והאידנא מני חושבן יומין. וכד מני להו, פתיב ויגרא י"י אל אברם. אשתמע דעד השתא לא אתגלי עלוי. ועוד, דכתיב בן תשעים שנה ותשע שנים, בקדמיתא שנה ולבסוף שנים. אלא הכי תאנא, כל אנו יומין לא פתיב ויגרא. מאי טעמא. אלא כל קמא דהוה אטיס וסיתים, קדשא בריך הוא לא אתגלי עליה כדקחזי. האידנא אתגלי עליה, דכתיב ויגרא. מאי טעמא. משום דבעא לגלגלה ביה הא"י את כתרא קדישא. ועוד, דבעא קדשא בריך הוא לאפקא מניה זרעא קדישא, וקדישא לא להו בעוד דאיהו אטיס בשרא. אלא אמר, השתא דהוא בן תשעים שנה ותשע שנים, וזמן קריב הוא דינפוק מניה זרעא קדישא, להו הוא קדישא בקדמיתא, ולבטר ינפוק מניה זרעא קדישא. בגין כך מני יומי בהא"י, ולא בכל בני זמני קדמיתא. תו תשעים שנה, דכל יומי קדמאי לא הוו שנים אלא כחד שנה, דלא הוו יומי יומין. השתא דמטא להא"י, שנים אנו ולא שנה:

ויאמר אליו אני אל שדי. מאי משמע דעד השתא לא קאמר אני אל שדי. אלא הכי תאנא, עבד קדשא בריך הוא כתרין תתאין דלא קדישין לתתא. וכל אנו דלא אתגזרו, וסתאבון בהון ורשימין בהון. ומאי רשומא אית בהון. דאתחזי בהו שיי"ן דל"ת ולא יתיר. ובגין כך אסתאבון בהו ואתדבקון בהו. בטר דאתגזרו, נפקין מאלין ועאלין בגדפוי דשכינתא. ואתגליא בהו יו"ד רשימא קדישא, את קימא שלים, ואתרשים בהו שדי ואתתלים בקיומא שלים. ועל דא פתיב בהא"י, אני אל שדי, התהלך לפני ויהי תמים, שלים. דהשתא את חסר ברשימא דשי"ן ודל"ת. גזר גרמר והו שלים ברשימא דיו"ד. ומאן דאיהו ברשומא דא, אתחזי לאתברכא בשמא דא. דכתיב, ואל שדי יברך אותך. מהו אל שדי. ההוא דברכאן נפקן מניה, הוא דשילט על כל כתרין תתאין.

בברכת מזל טוב!

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק שמיני

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליתקדא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ביהודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנחנו מוכנים להגות בליה הנה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למוזנינו זה, ותמשיך חוט של חסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך קרבן על מזבחתך, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שייקנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

זוהר פרשת לך-לך

מהו אל שדי. ההוא דברקאן נפקן מניה, הוא דשליט על כל פתרי תתאין. וכלא מדחלתיה דחלין ומזדעזעין. בגיני כך, מאן דאתגזר, כל אנון דלא קדישין אתרחקן מניה ולא שלטין ביה. ולא עוד אלא דלא נחית לגיהנם, דכתיב ועמר כלם צדיקים וגו'. אמר רבי אבא, זכאין אתון בעלמא דין ובעלמא דאתי. זכאה חולקי דאתינא למשמע מלין אלין מפמיכון. כלכו קדישין, כלכו בני אלהא קדישא. עליכו פתיב, זה יאמר ל"י אני, וזה יקרא בשם יעקב, וזה יכתוב ידו ל"י ובשם ישראל יכנה. כל חד מנכון אחיד ואתקשר במלכא קדישא עלאה. ואתון ברבין ממנן תריסין מההיא ארץ, דאקרי ארץ הסיים, דרברבנוהי אכלין ממנא דטלא קדישא:

יא) פתח אדר ואמר, אשריך ארץ שמלכך בן חורין, ושריך בעת יאכלו. וכתוב אי לך ארץ שמלכך נער, ושריך בבקר יאכלו. הני קראי קשין אהדדי. ולא קשין. האי דכתיב אשריך ארץ, דא ארץ דלעילא דשלטא על כל אנון סיין דלעילא. ובגיני כך אקרי ארץ הסיים. ועלה פתיב, ארץ אשר י"י אלהיה דורש אותה תמיד. וכתוב ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, לא תחסר כל בה. לא תחסר כל בה דיקא. וכל כך למה. משום דכתיב שמלכך בן חורין, דא קדשא בריך הוא, קמא דאתאמר בני בכורי ישראל. בן חורין. מהו בן חורין. קמא דאתאמר יובל הוא, קדש תהיה לכם. וכתוב וקראתם דרוך בארץ. דהא כל חירו, מיובלא קא אתי, בגיני כך בן חורין. ואי תימא בן חורין ולא פתיב בן חירות. הכי הוא ודאי, בן חירות מבעי ליה. אלא במתניתא דתנינא, פד מתסבין יו"ד בה"א, קדין פתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ולא תימא פד מתסבין, אלא מתסבין ודאי. ובגיני כך בן חורין פתיב. ועל דא אשריך ארץ שמלכך בן חורין ושריך בעת יאכלו, בחדותא בשלימו ברענא. אי לך ארץ שמלכך נער, האי ארץ דלתתא. דתנינא, כל שאר ארעי דשאר עמין, אתיהיבו לרברבין תריסין דממנן עליהו. ועילא מכולהו, ההוא דכתיב ביה, נער הייתי גם זקנתי. ותאנא, האי קרא, שרו של-עולם אמרו. ועל דא פתיב אי לך ארץ שמלכך נער. וי לעלמא דמסטרטא דא נקא. וכד ישראל בגלותא, נקין קמאן דיניק מרשותא אחרא. ושריך בבקר יאכלו, ולא בכלי יומא. בבקר, ולא בזמנא אחרא דיומא. דתנינא, בשעתא דחמה זורסת ואתן וסגדין ליה לשמשא, רגזא תלי בעלמא. בשעתא דמנחה, רגזא תליא בעלמא. מאן גרים האי, משום דמלכך נער, ההוא דאקרי נער. ואתון זכאי קשוס, קדישי עליונין, בני מלכא קדישא, לא נקין מהאי סטרא אלא מההוא אתר קדישא דלעילא. עליכו פתיב, ואתם הדבקים בי"י אלהיכם חיים כלכם היום:

יב) פתח רבי אבא ואמר, אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו וגו'. ועעקהו ויסקלהו וגו'. הני קראי אית לאסתפלגא בהו, אמאי פתיב שירה, תוכחה מבעי ליה. לידידי, לדודי מבעי ליה, קמא דכתיב שירת דודי. כרם הנה לידידי בקרן בן שמן. אסתפלגא בקל אורייתא, ולא אשפחנא אתרא דאקרי קרן בן שמן. אלא הני קראי הא אוקמוה חבריא בכמה גונין, וכלהו שפיר והכי הוא. אבל אשירה נא לידידי, דא יצחק דהנה ידיד. ואקרי ידיד עד לא יפוק לעלמא. אמאי ידיד. דתנינו, רחיימו סגי הנה ליה לקדשא בריך הוא ביה. דלא אתעביד, עד דלא אתגזר אברהם אבוא ואקרי שלים, ואתוסף ליה ה"א לאשלמותא. וכן לשרה האי ה"א אתיהיבת לה. הכא אית לאסתפלגא, ה"א לשרה שפיר. אבל לאברהם, אמאי ה"א ולא יו"ד. יו"ד מבעי ליה, דהא הוא דכר הנה. אלא רזא עלאה הוא, סתים בגון, אברהם סליק לעילא ונטיל רזא מה"א עלאה דאיהו עלמא דדכורא. ה"א עלאה וה"א תתאה, האי תליא בדכורא, והאי בגיבא ודאי. ובגין כך אברהם סליק בה"א דלעילא, ושרה נחת בה"א דלתתא. דכתיב פה יהיה זרעך. ותנא, זרעך, זרעך ממש, דהנה שארי למיעל בהאי קים. ומאן דשארי למיעל בהאי קים, עאל. ובגיני כך, גיזרא דאתגזר, גר צדק אקרי. בגין דלא אתא מגזעא קדישא דאתגזרו. ועל דא מאן דעאל בהאי, שמיה כהאי אברהם. בגין כך פתיב ביה, פה יהיה זרעך, זרעך ממש, ואתמסר ליה ה"א. ואי לאו דאתמסר ה"א לשרה, הנה ליה לאברהם אוליד לתתא קמא דהאי פה אולידת לתתא. בטר דאתמסרת ה"א לשרה, אתחברו תרין הה"א כחדא ואולידו לעילא. ומאי דנפק מניהו הוא יו"ד. בגיני כך יו"ד את רישא דיצחק דכר. מקאן שארי דכורא לאתפשטא, ועל דא פתיב פי ביצחק יקרא לך זרע. ביצחק ולא בך. יצחק אוליד לעילא, דכתיב תתן אמת ליעקב. יעקב אשלים פלא. ואי תימא, וכי אברהם בהאי אתאחיד ולא יתיר. והא פתיב חסד לאברהם. אלא חולקא דיליה כך הוא, בגין דעביד חסד עם בני עלמא. אבל לאולידא קא אחיד ומהקא שריא. ועל דא לא אתגזר אברהם אלא בן תשעים ותשע שנה. ורזא דמלה הא אתידע, ואוקימנא במתניתא דילן.

בברכת מזל טוב!

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק תשיעי

קודם הלימוד אומרים בקשה זו:

לשם יחוד קודשא ברין הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו. ליטבא שם יו"ד ה"א בוא"ו ה"א ב'יחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנו מוכנים להגות בליה הנה בזוהר הקדוש, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו, ולאקמא שכינתא מעפרא. ויהי רצון מלפניך, שתפן ברחמים אל למודינו זה, ותמשיך חוט שלי-חסד על הילד הנלד, שיהיה חזק ובריא כדי להכניסו לברית מילה בזמנו, ותזכה אותו שיהיה נמול כהוגן וכשורה. ותהיה חשובה ומרצה מצוה זו לפני כסא כבודך קרבן על מזבחה, וכעקידת יצחק, ותשלח רפואה שלמה לילד ולאמו. וכשם שייקנס לברית, כן תזכה את הוריו לגדלו ולחנכו בתורתך ובעבודתך, וקדש את שמך עליו, ויראו כל בשר כי שם ה' נקרא עליו, ויהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויזכה לחפה ולמעשים טובים, אמן כן יהי רצון. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידיו כוננה עלינו, ומעשה ידיו כוננה:

זוהר פרשת לך-לך

ועל דא לא אתגזר אברהם אלא בן תשעים ותשע שנה. ורזא דמלה הא אתידע, ואוקימנא במתניתא דילן. ובגין כך יצחק דינא קשיא נפק לאחדא לחולקיה ולאולדא, וחסד אקרי. ועל דא יעקב אשלים כלא, מהאי סטרא ומהאי סטרא. מסטרא דאחידו אברהם ויצחק לחולקיהו לעילא הוא שלימותא. מסטרא דאתיהיב להו לאולדא מתתא לעילא הוא שלימותא. ועל דא כתיב וישראל אשר בך אתפאר. ביה אתאחידו גנין מעילא ומתתא. ועל דא כתיב הכא שירה, דכתיב אשירה נא לידידי. שירה ודאי, דהא אקרי לאולדא דכר, דהא אקרי ידיד עד לא יפוק לעלמא. ואית דאמרי אשירה נא לידידי, דא אברהם, קמא דאתאמר מה לידידי בביתי. ואברהם ירית ירתא דאחסנת חולקא דא. אבל מה דאמינא דא יצחק, הכי הוא. שירת דודי לרמו, דא קדשא ברין הוא דאקרי דודי, דכתיב דודי צח ואדום. ידדי אחיד בודי דכר, ומניה אתנטע כרם, דכתיב כרם הנה לידידי בקרן בן שמן. מאי בקרן בן שמן. אלא במה נפיק האי כרם, ובמה אתנטע. חזר ואמר, בקרן. מאי קרן. דכתיב, בקרן היובל. בקרן היובל שארי. והאי קרן אתאחיד בההוא דכר דאקרי בן שמן. מהו בן שמן. קמא דאתאמר בן חורין, ותרניהו חד מלה. שמן, דמתמן נגיד משחא ורבו לאדלקא בוציניו, ובגין כך בן שמן. ודא שמן ורבו נגיד ונפיק ואדליק בוציניו, עד דנטיל ליה וקניש ליה האי קרן. ודא אקרי קרן היובל. בגיני כך, לית משיחוא דמלכותא אלא בקרן.

ועל דא אתמשך מלכותא דדוד דאתמשך בקרן ואתאחיד ביה. ויעזקהו, כהאי עזקה דאסתחך לכל סטרי. ויסקלהו, דאעדי מניה ומחולקיה כל אנון ברבין, כל אנון תריסין, כל אנון כתרין תתאין. והוא נסיב ליה להאי כרם לחולקיה, דכתיב כי חלקי! עמו יעקב חבל נחלתו. ויטעהו שורק, קמא דאתאמר ואנכי נטעתיו שורק, כלה זרע אמת. כלה כתיב בה"א. מקאן שארי אברהם לאולדא לעילא, ומהאי נפק זרע אמת. כלה זרע אמת ודאי. הינו דכתיב כה יהיה זרעך, וכלא חד מלה. זכאה חולקיהו ד'ישראל דירתו ירתא קדישא דא. סופיה דקרא, ויבן מגדל בתוכו. מהו מגדל. קמא דאתאמר, מגדל עז שם יי, בו ירוץ צדיק ונשגב. בו ירוץ צדיק ודאי. וגם יקב חצב בו, דא תרעא דצדק. קמא דאתאמר פתחו לי שערי צדק. מאי משמע. דכל בר ישראל דאתגזר, עייל בתרניהו וזכי לתרניהו. ומאן דקריב בריה לקרבנא דא, עייל ליה בשמא קדישא. ועל את דא מתקימין שמיא וארעא, דכתיב אם לא בריתי יומם וליילה, חקות שמים וארץ לא שמתי. והאי מאריה דהלולא דא, זכא לכלא, למחזי קדשא ברין הוא אנפין באנפין בהאי יומא. זכאה חולקנא דזכינא להאי יומא, וזכאה חולקך עמנא. והאי ברא דאתיליד לך, קרינא עליה כל הנקרא בשמי וגו' יצרתיו אף עשיתיו. וכתוב וכל בניך למודי! וגו'!

אזפוהו מא לרבי אבא תלת מילין. אמרו ליה, האי מריה דהלולא אושפיזך, זכא לכולי האי, בגין דקיים קיומא דמצוה. אמר, מאי היא. אמר ההוא גברא, דביתאי אבת אחי הות, ומית בלא בניו ונסיבנא לה. ודא הוא ברא קדמא דהנה לי מנה, וקרינא ליה בשמא דאחי דאתפטר. אמר ליה, מקאן ולהלאה קרי ליה אדי. והינו אדי בר יעקב. ברין לון רבי אבא ואזל לארסיה.

כד אתא, סדר מלין קמיה דרבי אלעזר, ודחיל למימר לרבי שמעון. יומא חד הוה קמיה דרבי שמעון. ואמר רבי שמעון, מאי דכתיב ויפול אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר, אני הנה בריתי אתך, משמע דעד דלא אתגזר הוה נפיל על אנפיו ומליל עמיה, בתר דאתגזר קאים בקימיה ולא דחיל. אני הנה בריתי אתך, דאשכח גרמיה גזיר. אמר ליה רבי אבא, אי ניסא קמיה דמר דלימא קמיה מאנון מלי מעליתא דשמענא בהאי. אמר ליה, אימא. אמר ליה, דחילנא דלא יתענשו על ידאי. אמר ליה, חס ושלום, משמועה רעה לא ירא, נכון לבו בטוח ביי. סח ליה עובדא, וסדר קמיה כל אנון מלין. אמר ליה, וכי כל בני מלי מעליתא הוון טמירין גבר, ולא אמרת להו. גוזרנא עלך, דכל תלתין יומין אליו תלעי ותנשי. ולא כתיב אל תמנע טוב מבועליו, בהיות לאל ידך לעשות. וכך הוה. אמר, גוזרנא דבאורייתא דא יגלון לבבל ביני חבריא. חלש דעתיה דרבי אבא. יומא חד חמא ליה רבי שמעון. אמר ליה, טופסא דלברך, באנפך שכיח. אמר ליה, לא על ידי הוא אלא על ידיהו. אמר ליה, חס ושלום דאתענשו, אלא בגין דמלין אתגלן ביניהו כל כך, יגלון ביני חבריא. ילפון אנון ארסין, ואתפסין מלין בגיניהו. דהא מלין לא אתגלן אלא בינא דהא קדשא ברין הוא אסתפס עמנא ועל ידנא אתגלן מלין. אמר רבי יוסי כתיב אז יבקע פשחך אורך וגו'. זמין קדשא ברין הוא לאכרזא על בניו יימא, אז יבקע פשחך אורך וארוכתך מהרה תצמח. והלך לפניך צדקך, כבוד יי! יאספך:

בברכת מזל טוב!

בסיום השימוש חייב גניזה!!

חלק עשירי והוא לאבי הבן, והיא מהקדמת הזוהר דף י"ג.

פקודא שביעאה, למגזר לתמנא יומין, ולאעברא זמהא דערלתא, בגין דההיא חיה איהי דרגא תמינאה לכל דרגין. וההיא נפש דפרחא מנה, אצטריקא לאתחזא קמה לתמנא יומין כמא דאיהי דרגא תמינאה. וכדין אתחזי ודאי דאיהי נפש חיה. נפש דההיא חיה קדישא ולא מסטרא אחרא. ודא איהו ישרא המים. בספרא דחנך, יתרשמו מנא דזרעא קדישא רשימו דנפש חיה. ודא רשימו דאת יו"ד דאתרשים בבשרא קדישא מכל שאר רשומין דעלמא. ועוף יעופף על הארץ, דא אליהו דטאספל עלמא בארבע טאסין, למהו תמן בהוא גזירו דקמא קדישא. ואצטרין לתקנא ליה פרסא ולאדקרא בפמיה דא פרסא דאליהו. ואי לאו, לא שארי תמן. ויברא אלהים את התנינים הגדולים, תרין אלין ערלה ופריעה. גזירו דערלה, ופריעה לבתר, ואנון דכר ונקבא. ואת כל נפש החיה הרומשת. דא רשימו דאת קמא קדישא, דאיהי נפש חיה קדישא כדקאמרן. אפשר שרצו המים, מיין עלאין דאתמשכו לגבה דאת רשימו דא. ובגין דא אתרשימו ישראל ברשימו קדישא ודכיו לתתא, כגונא דאנון רשימין קדישין. לאשתמודעא בין סטר קדישא, לסטרא אחרא דמסאבו. אוף ישראל רשימין, לאשתמודעא בין קדשה, לעמין דאתן מסטרא אחרא דמסאבו כמא דאתאמר. וכמא דרשים לון, הכי רשים בעירי ועופי דילהון, לבעירי ועופי דעמין. זכאה חולקהון ד'ישראל:

ומסיימים ואומרים

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: מילוך יהוה לעולם אמן ואמן: רבי חנניא בן עקשא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות. שנגאמר, יהוה ספץ למען צדקו יגדיל תורה ויגדיר:

ואומר אחד מהם קדיש דרבנן (על ישראל)

נוסח אשכנז

נוסח עדות המזרח

נוסח תימן

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן)
בעלמא די ברא כרעותה וימליך
מלכותה בסיכון וביומיון ובחיי דכל
בית ישראל בעגלא ובזמן קריב,
ואמרו אמן. (אמן) יהא שמה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה
דקדשא ברין הוא. בריך הוא. (אמן)
לעלא מן כל ברקתא ושירתא
תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא.
ואמרו אמן. (אמן)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן):
בעלמא די ברא כרעותה. וימליך
מלכותה. ויצמח פרקנה. ויקרב משיחה.
(אמן): בסיכון וביומיון ובחיי דכל בית
ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
(אמן) יהא שמה רבא מברך. לעלם
ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר.
ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה.
ויתהלל שמה דקדשא ברין הוא. (אמן):
לעלא מן כל ברקתא. שירתא. תשבחתא
ונחמתא. דאמירן בעלמא ואמרו אמן.
(אמן):

יתגדל ויתקדש שמה רבא: (אמן) דעתיד לחדתא
עלמא, ולאחאה מיתא, ולמפרק חייא, ולמבני קרנא
ירשלם, ולשכללא היכלא קדישא, ולמעקר פלחנא
וכראה מן ארעא. ולאחא פלחנא די שמה, לאתריה
בהדריה בזויה וביקריה. וימלוך מלכותיה, ויצמח
פרקניה, ויבע משיחה, ויפרוק עמיה, בסיכון וביומיון
ובחיייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן: ועונים הצבור אמן, יהא שמה רבא מברך לעלם
ולעלמי עלמיא: גם הש"צ אומר עמהם יהא שמה רבא
וכו' עלמיא. ואח"כ אומר יתברך: (אמן) וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמה
דקדשא ברין הוא: (אמן) לעלא לעלא מכל ברקתא,
שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו
אמן: (אמן)

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון
ועל כל תלמידי תלמידיהון. ועל כל
מאן דעסקין באורייתא. די באתרא
קדישא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא
להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא
ורחמין וסיין אריכין ומזוני רויסי
ויפרקנא מן קדם אבוהון דבשמיא
וארעא ואמרו אמן. (אמן)

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל
כל תלמידי תלמידיהון. דעסקין באורייתא
קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר
ואתר. יהא לנא ולהון ולכון חנא וחסדא
ורחמין. מן קדם מארה שמיא וארעא
ואמרו אמן. (אמן):

על ישראל, ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל תלמידי
תלמידיהון דעסקין באורייתא, די באתרא הדין ודי בכל
אתר ואתר. יהא להון ולנא חנא וחסדא ורחמין מן קדם
אבונא דבשמיא, ואמרו אמן: (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא וסיין
עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן.
(אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא. סיים ושבע
וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה ויגאלה
וסליחה וכפרה וריחוח והצלחה. לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן. (אמן):

יהא שלמא רבא מן שמיא, וסייעתא ופרקנא ורוחא ונחא
וחסדא ורחמין, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית
ישראל לסיים ולשלום, ואמרו אמן: (אמן)

עושה שלום במרומו הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו
אמן. (אמן)

עושה שלום במרומיו. הוא ברחמיו יעשה
שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו
אמן. (אמן):

(ומכאן אומר הש"ץ עם הצבור) עושה שלום במרומיו,
הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל וכו':

בברכת מזל טוב!